

KONINKLIJK BESLUIT HOUDENDE MAATREGELEN TOT BESTRIJDING VAN DE RUNDERTUBERCULOSE 10.05.1963 (B.S. 28.05.1963)

HOOFDSTUK I - Algemene bepalingen

Art. 1. <KB 04.03.1985> Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

1° bedrijf: de landbouwinrichting of de handelaarsstal waar fok-, gebruiks- of slachtrunderen gehouden worden of op gebruikelijke wijze gekweekt worden.

2° rund aangetast door tuberculose, het rund erkend aangetast door tuberculose na een klinisch of een ander soort onderzoek of dat definitief een positieve of een als dusdanig beschouwde reactie heeft vertoond op de tuberculinetests uitgevoerd en beoordeeld overeenkomstig de bepalingen van bijlage B.

3° rund verdacht van tuberculose, het rund:

- dat na een klinisch of een ander soort onderzoek als verdacht van tuberculose is erkend, of
- dat een twijfelachtige reactie vertoont heeft bij een eerste tuberculinetest uitgevoerd en beoordeeld overeenkomstig de bepalingen van bijlage B, of
- dat bij de eerste enkelvoudige intradermotuberculatie, uitgevoerd en beoordeeld overeenkomstig de bepalingen van de bijlage B, een positieve reactie heeft vertoond mogelijks verwekt door de aviaire tuberkelbacil of door atypische bacteriën.

Art. 2. <KB 04.03.1985> § 1. Iedere rundveehouder, lid van een vereniging voor veeziektenbestrijding of erkend veehandelaar, is er toe gehouden, tussen 1 juli van ieder jaar en 15 mei van het volgende jaar, de enkelvoudige intradermotuberculatie te doen toepassen op alle runderen van zijn bedrijf ouder dan zes weken, door een aangenomen dierenarts naar zijn keuze.

§ 2. Iedere rundveehouder, die op 15 januari niet aangesloten is bij een erkende vereniging voor bestrijding van veeziekten, moet op zijn kosten, vóór 1 maart van het lopend jaar, de enkelvoudige intradermotuberculatie doen toepassen op alle runderen van zijn bedrijf, ouder dan zes weken, door een aangenomen dierenarts naar zijn keuze.

Art. 3. De verplichting bepaald bij artikelen 1 en 2 geldt niet voor de veehandelaars wat de dieren betreft die zij onder zich hebben met het oog op de verkoop. Als zodanig worden beschouwd de runderen die zij niet meer dan acht dagen, te rekenen van de dag der levering, onder zich houden.

Art. 4. <KB 04.03.1985> § 1. Wanneer voldaan is aan de voorwaarden van bijlage A, b, kan de Minister van Landbouw besluiten tot het uitstel van de jaarlijkse tuberculaties volgens de voorziene tussentijd en bepaalt er de toepassingswijze van.

Met dit doel bepaalt hij onder andere:

- de provincies, de administratieve arrondissementen, de gerechtelijke kantons, de gemeenten of delen van gemeenten waar de tuberculatie met de voorziene tussentijd uitgevoerd wordt;
- de bedrijven waarop de hiervoor voorziene uitstelmaatregelen van toepassing zijn.

§ 2. Onder voorbehoud dat voldaan is aan de voorwaarden van § 3 kan de Minister van Landbouw de controlewijze bepalen voor het behoud van het statuut van officieel tuberculosevrije veestapel, na goedkeuring volgens de procedure van § 4.

§ 3. In afwijking van bijlage 1, sub b, kan overeenkomstig de procedure van § 4 worden besloten dat in geheel het land of in een gedeelte dat bestaat uit meerdere aangrenzende provincies, waarin enerzijds 99,9 pct. van de rundveebeslagen gedurende ten minste tien jaar als officieel tuberculosevrij in de zin van bijlage A is erkend en waarin anderzijds sedert ten minste zes jaar geen tuberculose is vastgesteld in per jaar meer dan één bestand op 10 000 in geheel het land of in een gedeelte en mits alle positief op een tuberculatie reagerende runderen en alle op het grondgebied van het land geslachte runderen na het slachten aan een onderzoek door de dierenarts, directeur van het slachthuis of vleeskeurder en, zo nodig, aan een bacteriologisch onderzoek worden onderworpen, de controleproeven met het oog op de handhaving van deze erkenning mogen worden verricht op een wijze en in gedeelten van het land die volgens dezelfde procedure worden vastgesteld.

Indien niet meer wordt voldaan aan één van de voorwaarden van het eerste lid, stelt de Commissie van de EEG, na te hebben onderzocht hoe het komt dat er zich weer tuberculose heeft voorgedaan en indien dit onderzoek dit rechtvaardigt, volgens dezelfde procedure een besluit vast tot intrekking van het besluit waarbij de afwijking voor geheel het land of het gedeelte dat bestaat uit meerdere aangrenzende provincies, is toegestaan.

§ 4. In gevallen van toepassing van de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter van het bij het besluit van de Raad van de EEG van 15 oktober 1968 ingesteld Permanent Veterinair Comité, hierna het "Comité" genoemd, deze procedure, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van een Lid-Staat, onverwijld in bij het Comité.

In het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig het bepaalde in artikel 148, lid 2, van het verdrag. De voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

De vertegenwoordiger van de Commissie dient een ontwerp in van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over deze maatregelen advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie

der aan een onderzoek onderworpen vraagstukken. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van vijftienstemmen.

De Commissie stelt de maatregelen vast en legt deze onmiddellijk ten uitvoer, wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité. Wanneer zij hiermede niet in overeenstemming zijn of wanneer het Comité geen advies heeft uitgebracht, legt de Commissie onverwijld een voorstel voor aan de Raad betreffende de te nemen maatregelen.

De Raad stelt de maatregelen vast met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad binnen drie maanden na indiening van het voorstel geen maatregelen heeft vastgesteld, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast en legt zij deze onmiddellijk ten uitvoer, behalve wanneer de Raad zich met meerderheid van stemmen heeft uitgesproken tegen genoemde maatregelen.

§ 5. Volledige of gedeeltelijke ontheffingen op de bepalingen van het artikel 2 kunnen door Onze Minister van Landbouw toegekend worden volgens de voorwaarden die hij bepaalt voor bijzondere gevallen van veeuitbating.

Art. 5. <KB 04.03.1985> De inspecteur-dierenarts kan op ieder ogenblik overgaan of doen overgaan tot een of meerdere herhalingen van de officiële intra-dermotuberculaties zoals bedoeld onder punt 28 van de bijlage B wanneer de gezondheidstoestand van een rund of van de rundveestapel het vereist. Tuberculaties die aldus voorgeschreven zijn, worden uitgevoerd op kosten van de Staat wanneer het een dier of een veestapel betreft gehouden door een lid van een vereniging of een erkend veehandelaar.

Art. 5bis. <KB 04.03.1985> Met het oog op de juiste uitvoering van de maatregelen voorzien in artikel 2, moeten de houders aan de aangenomen dierenarts of aan de inspecteur-dierenarts de nodige en noodzakelijke hulp verlenen om een doeltreffende behandeling van de dieren te verzekeren en zich schikken naar hun onderrichtingen.

HOOFDSTUK II - Taak van de (aangenomen dierenartsen) <KB 04.03.1985>

Afdeling 1. - Bij de leden der vereniging.

Art. 6. <KB 04.03.1985> De aangenomen dierenarts voert de intradermotuberculatie uit bij alle runderen ouder dan zes weken van het bedrijf alsook de controle van de tuberculinetests en de beoordeling van de resultaten overeenkomstig de bepalingen van de bijlage B, punt 28 tot 32.

Hij schikt zich onder andere naar de onderrichtingen en de voorschriften die hem door de inspecteur-dierenarts gegeven worden.

Art. 7. <KB 04.03.1985> Hij mag daarvoor enkel tuberculinen gebruiken afgeleverd door het Nationaal Instituut voor Dierengeneeskundig Onderzoek van het Rijk. Deze tuberculinen worden hem gratis geleverd. Hij moet het gebruik ervan verantwoorden.

De tuberculinen moeten in overeenstemming zijn met de bepalingen van de bijlage B, punt 1 tot 27.

Art. 8. Iedere dag geeft hij de (inspecteur-dierenarts) kennis van de verrichte tuberculaties. <KB 04.03.1985>

Art. 9. Hij controleert de reactie na ongeveer tweeënzeventig uren. Hij tekent de uitslag van de controle aan op iedere individuele eenzelveidheidskaart en op het formulier stalinventaris.

Hij zendt de voorziene bescheiden binnen de acht dagen naar de diergeneeskundige inspecteur van het ambtsgebied.

(Hij deelt binnen de vierentwintig uren aan de inspecteur-dierenarts mede de dieren die een positieve of een twijfelachtige reactie vertoond hebben bij de intradermotuberculatie.) <KB 04.03.1985>

Art. 10. <KB 04.03.1985> Hij beveelt de afzondering van de aangetaste of verdachte runderen en voert een volledig klinisch onderzoek van deze dieren uit.

Na een tussentijd van minstens tweeënveertig dagen en hoogstens zestig dagen en mits voorafgaand akkoord van de inspecteur-dierenarts, onderwerpt hij:

- aan een tweede enkelvoudige intradermotuberculatie of aan een vergelijkende intradermotuberculatie, de runderen die een twijfelachtige reactie vertoond hebben bij de eerste enkelvoudige intradermotuberculatie;
- aan een vergelijkende intradermotuberculatie, de runderen die bij de eerste enkelvoudige intradermotuberculatie een positieve reactie vertoond hebben, die men kan toeschrijven aan een aviaire tuberkelbacil of aan atypische bacteriën.

Art. 11. Indien hij het nodig acht, laat hij afscheidings- en uitscheidingsproducten der verdachte dieren onderzoeken door het Nationaal Instituut voor diergeneeskundig onderzoek.

Art. 12. Wanneer hij, naar aanleiding van de tuberculaties en de onderzoeken die hij bij toepassing van de bepalingen van dit besluit moet verrichten, klinische tuberculose vaststelt of vermoedt, handelt hij overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 20 juni 1955 betreffende het afmaken op bevel van door klinische tuberculose aangetaste runderen.

Art. 13. <KB 04.03.1985> § 1. Aan de aangenomen dierenartsen wordt voor de tuberculatie, de controle van de reactie, de administratieve verplichtingen en het eventueel klinisch onderzoek van de runderen van een bedrijf een forfaitaire vergoeding toegekend als volgt:

- (600) F per rundveestapel die tot eenzelfde bedrijf behoort en (50) F per dier. <KB 10.02.1999>

§ 2. Aan de aangenomen dierenartsen wordt voor tuberculatie, uitgevoerd in toepassing van het artikel 10, de controle van de reactie, administratieve verplichtingen en het eventueel klinisch onderzoek van de dieren, een forfaitaire vergoeding betaald van:

- (600) F voor het eerste hergetuberculineerde dier van de veestapel;

- (50) F voor ieder van de andere hergetuberculineerde dieren die tot dezelfde veestapel behoren. <KB 10.02.1999>

Art. 14. <KB 19.01.1976> Aan de erkende dierenartsen en aan de inspecteurs-dierenartsen wordt voor iedere voordracht, gegeven met het akkoord respectievelijk aan de inspecteur-dierenarts of van het hoofd van de dienst voor diergeneeskundige inspectie, met het oog op de vulgarisatie van de bestrijding der ziekten, een forfaitaire toelage van (1 600) frank verleend, die alle kosten dekt, reiskosten inbegrepen. <KB 17.07.1989>

Art. 15. De vergeldingen worden rechtstreeks aan de (aangenomen dierenartsen) uitbetaald tegen overlegging van behoorlijk gerechtvaardigde kwartaalstaten, die door de diergeneeskundige inspecteur-dierenarts overgemaakt worden ten laatste binnen de zestig dagen die op het einde van het trimester volgen, waarbij de stempel van de post in aanmerking genomen wordt.) <KB 04.03.1985>

Afdeling 2. - Bij de niet-leden.

Art. 16. <KB 04.03.1985> De bepalingen van de artikelen 7, 8, 9, 10, 11 en 12 van dit besluit zijn van toepassing wanneer de tussenkomst van de aangenomen dierenarts vereist is in uitvoering van artikel 2.

Art. 17. (Opgeheven) <KB 19.12.1990>

Art. 18. Vóór 1 april van het lopend jaar geeft de burgemeester aan de (inspecteur-dierenarts) kennis van de namen en adressen van de veehouders van zijn gemeente die niet aangesloten zijn bij een erkende vereniging voor veeziektenbestrijding, en die de tuberculatie niet lieten uitvoeren overeenkomstig artikel 2. <KB 04.03.1985>

In gemeen overleg met de (inspecteur-dierenarts) gelast hij een (aangenomen dierenarts), ambtshalve tot de tuberculatie en tot de aanvullende verrichtingen over te gaan. De kosten worden overeenkomstig de wet van 29 april 1819 ingevorderd zoals in zake indirecte gemeentebelastingen. <KB 04.03.1985>

HOOFDSTUK III - (opgeheven) <KB 19.01.1976>

Art. 19. (opgeheven) <KB 19.01.1976>

Art. 20. (opgeheven) <KB 19.01.1976>

HOOFDSTUK IV - Voordelen voorbehouden aan de leden van verenigingen en aan de erkende veehandelaars

Afdeling 1. - Vergoedingen.

Art. 21. (opgeheven) <KB 17.07.1989>

Art. 22. <KB 28.01.1994> Voor elk rund aangetast door tuberculose of verdacht van tuberculose, of mits met akkoord van de Minister, voor elk rund van het bedrijf, of mits met akkoord van de Minister, voor runderen, aangetast door tuberculose, en runderen behorend tot het bedrijf die, na een epidemiologisch onderzoek, beschouwd worden als besmet, en voor welke een afslachtingsbevel werd afgeleverd door de inspecteur-dierenarts, op verzoek van de verantwoordelijke, wordt, binnen de budgettaire beperkingen, een vergoeding toegekend die berekend wordt volgens de beschikkingen van het koninklijk besluit van 28 november 1991 met betrekking tot de schatting en de vergoeding van runderen, afgeslacht in het kader van de gezondheidspolitie, op voorwaarde dat de verantwoordelijke alle betrokken runderen laat afslachten volgens richtlijnen van de inspecteur-dierenarts, binnen de dertig dagen volgend op hun identificatie, conform artikel 29, § 1, a).

Art. 23. Geen enkele vergoeding wordt toegekend:

1° voor ieder af te slachten rund dat op tuberculine reageert en dat voorbereid werd tot de slachterij;

2° voor ieder af te maken rund dat op tuberculine reageert, herkomstig van een bedrijf, waar één of meer binnengebrachte runderen niet getuberculineerd werden overeenkomstig de bepalingen van artikel 38;

3° voor iedere koe die op tuberculine reageert, die op de datum van de vaststelling van de reactie sedert minder dan twee jaar op het bedrijf werd binnengebracht, en die daarenboven op het ogenblik van de overdracht zes jaar of ouder was. In geval van betwisting nopens de ouderdom van het dier, beslist de diergeneeskundige inspecteur

zonder dat er beroep openstaat;
4° voor ieder verongelukt of " in extremis " afgeslacht runddier dat op tuberculine reageert.

Art. 24. Deze vergoedingen worden aan de verbonden terugbetaald door de Minister van Landbouw tegen overlegging van een maandstaat, waarin het getal en de waarde van de afgemaakte dieren worden vermeld; voorschotten, waarvan het gebruik zal gerechtvaardigd worden vóór het sluiten van het dienstjaar, kunnen aan de verbonden verleend worden door de Minister van Landbouw, bij gunstig advies van de Inspectie van Financiën.

Art. 25. <KB 04.03.1985> § 1. Iedere veehouder, lid van een erkende vereniging voor de bestrijding van veeziekten, of erkend veehandelaar die zijn veestapel uitgezuiverd heeft door de afslachting van de door tuberculose aangetaste runderen, is verplicht op gans zijn veestapel twee enkelvoudige intradermotuberculinaties uit te voeren, de eerste, zes maanden na het beëindigen van de uitzuiveringsverrichtingen en de tweede, zes maanden na de eerste.

Nochtans, wanneer het een herbesmetting betreft van een officieel tuberculosevrije veestapel, beperkt tot een enkel dier, worden de twee enkelvoudige controle-intradermotuberculinaties uitgevoerd overeenkomstig de bijlage A, c, laatste lid, en het statuut van de rundveestapel, officieel vrij van tuberculose, wordt gedurende de voorziene periode voor de uitvoering van de aangehaalde tests geschorst.

§ 2. De tuberculinaties voorzien in § 1 worden uitgevoerd op kosten van de Staat.

§ 3. De veehouders, niet-lid van een vereniging, die hun veestapels hebben uitgezuiverd door de afslachting van de door tuberculose aangetaste runderen, zijn verplicht op hun kosten de controletuberculinaties volgens de bepalingen van § 1 uit te voeren.

Art. 26. <KB 04.03.1985> Ieder lid van een erkende vereniging wiens rundveestapel voldoet aan de voorwaarden vastgelegd in bijlage A van dit besluit, kan van de inspecteur-dierenarts een officieel getuigschrift bekomen met de vermelding dat zijn veestapel vrij van tuberculose is.
De Minister van Landbouw bepaalt het model van het getuigschrift.

Art. 27. <KB 04.03.1985> Ieder erkend veehandelaar of ieder veehouder niet-lid van een erkende vereniging wiens veestapel voldoet aan de voorwaarden vastgelegd in bijlage A van dit besluit, kan van de inspecteur-dierenarts een attest bekomen met de vermelding dat zijn veestapel vrij van tuberculose is, wanneer hij er het gebruik van verantwoordt.

Dit attest is dertig dagen geldig, onverminderd de bepalingen van artikel 28, § 2.

Art. 28. <KB 04.03.1985> § 1. De geldigheid van het getuigschrift bedoeld in het artikel 26 blijft behouden en wordt verlengd zolang de voorwaarden voorzien in de bijlage A vervuld zijn.

§ 2. Wanneer een veestapel waarvoor een getuigschrift bedoeld in artikel 26 of een attest bedoeld in artikel 27 afgeleverd werd aan de in bijlage A van dit besluit vastgestelde voorwaarden niet meer voldoet, moet het getuigschrift of het attest onmiddellijk aan de inspecteur-dierenarts terugbezorgd worden.

§ 3. De rundveehouders, al dan niet lid van een vereniging, en de erkende veehandelaars die weigeren of nalaten hun veestapel te doen tuberculineren binnen de voorgeschreven termijn of die ophouden runderen te houden, hebben dezelfde verplichting.

HOOFDSTUK V - Bijzondere maatregelen

Afdeling 1. - Runddieren aangetast door tuberculose.

Art. 29. <KB 04.03.1985> § 1. Wanneer overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 2, 5, 6, 10, 11, 12, 16 en 38 één of meerdere runderen door tuberculose aangetast zijn, worden deze runderen:

- vereenzelvigd door de inspecteur-dierenarts door het aanbrengen van een genummerd oormerk en van alle andere merktekens door dienstonderrichtingen voorgeschreven;
- gesekwesteerd in de bedrijfsgebouwen en afgezonderd van de andere runderen van de veestapel tot op het ogenblik van hun rechtstreekse overbrenging naar het slachthuis.

§ 2. De dierenarts, directeur van het slachthuis, of de vleeskeurder die de keuring uitvoert van de runderen afgeslacht omwille van tuberculose moet:

- een bijzonder onderzoek van de organen en de klieren uitvoeren;
- overeenkomstig de onderrichting van de inspecteur-dierenarts de letsels, de organen, de klieren of verdachte weefsels nemen en sturen naar het Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek of naar een daartoe door de Minister van Landbouw erkend laboratorium, voor onderzoek naar de tuberkelbacil;
- alle andere afnamen door de inspecteur-dierenarts voorgeschreven uitvoeren en ze voor onderzoek naar het Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek of naar een onder b bedoeld erkend laboratorium opsturen.

Art. 30. Door tuberculose aangetaste runderen op de weide zetten, ze op jaarmarkten, markten, prijskampen, rundveekeuringen, tentoonstellingen of enige verzamelplaats van huisdieren te brengen zijn verboden, alsmede hun verkeer en vervoer langs de openbare weg.

Het rechtstreeks vervoer van door tuberculose aangetaste dieren naar het slachthuis is nochtans toegelaten

onder dekking van een vrijgeleide waaraan de individuele eenzelvigeidskaart moet gehecht zijn. Het vrijgeleide voor het vervoer wordt afgegeven door de (inspecteur-dierenarts) of zijn plaatsvervanger. <KB 04.03.1985>

Art. 31. Aankoop, verkoop en overdracht, hoe dan ook, van door tuberculose aangetaste runderen mag alleen geschieden met het oog op onmiddellijke afslachting.

Art. 31bis. <KB 04.03.1985> De bepalingen van de artikelen 30 en 31 zijn van toepassing op de runderen verdacht van tuberculose totdat hun gezondheidsstatuut definitief bepaald is.

Afdeling 2. - Het vee van bedrijven dat verdacht is niet vrij te zijn van tuberculose.

Art. 32. Voor de toepassing van deze afdeling, wordt er van verdacht niet vrij van tuberculose te zijn, de veestapel van een bedrijf waaraan de eigenaar of de beheerder niet voorlegt: hetzij het officieel getuigschrift waaruit blijkt dat zijn vee tuberculosevrij is, afgeleverd overeenkomstig de artikelen 26 en 27 van dit besluit; hetzij individuele eenzelvigeidskaarten waaruit blijkt dat elk runddier dat hij houdt, binnen de voorziene tijd getuberculineerd werd en dat de reactie negatief is.

Art. 33. Het is verboden aan de houder van rundvee, dat verdacht is niet vrij te zijn van tuberculose, zuivelproducten te leveren, die afkomstig zijn van zijn bedrijf, hetzij aan de verbruiker, hetzij aan een zuivelfabriek, hetzij aan een instelling die zuivelproducten verwerkt, voor consumptieve doeleinden.

Art. 34. Het is aan de verantwoordelijke uitbaters van melkerijen en ontromingscentra verboden, zuivelproducten aan te nemen of op te halen, die herkomstig zijn van bedrijven waarvan het vee verdacht wordt niet vrij te zijn van tuberculose.

De bestuurder of uitbater van iedere melkerij of ontromingscentrum moet, telkens de diergeneeskundige inspecteur erom verzoekt hem binnen de achtenveertig uren de nodige inlichtingen verschaffen ten einde de toepassing van de voorschriften van artikelen 33 en 34 van onderhavig besluit na te gaan.

Art. 35. De toegang tot de openbare drinkplaatsen en gemeenschappelijke weiden, is verboden aan het vee van een bedrijf dat verdacht is niet vrij te zijn van tuberculose.

Art. 36. Vee van een bedrijf, dat verdacht is niet vrij te zijn van tuberculose, mag niet op de weide gezet worden indien deze gelegen is naast een weide door een ander uitgebaat, tenzij een doeltreffende afsluiting aangebracht werd door de houder van het verdacht vee, op tenminste twee meter van de scheidingslijn, zodat alle mogelijkheid van aanraking verhinderd wordt met het vee dat graast of te grazen kan gezet worden op de aanpalende weide.

Afdeling 3. - De overdracht van runddieren.

Art. 37. Eenieder die de eigendom of het bezit van een rund van meer dan zes maand oud overdraagt, moet, op het ogenblik van de overdracht aan de verkrijger overhandigen: hetzij de individuele eenzelvigeidskaart van het dier voorzien bij artikel 10 van het koninklijk besluit van 7 mei 1963 houdende inrichting van de bestrijding van de veeziekten; hetzij de individuele eenzelvigeidskaart voorzien bij artikel 17 van onderhavig besluit.

Art. 38. <KB 19.01.1976> Eenieder, al dan niet aangesloten bij een erkende vereniging voor veeziektenbestrijding, die eigenaar of houder wordt van een rund met het oog op de kweek, de melkwinning of de vetmesting, is verplicht binnen de achtenveertig uren na de overdracht een door hen gekozen (aangenomen dierenarts) te verzoeken het te tuberculiseren. Deze moet de tuberculineproef toepassen binnen de acht dagen na de overdracht.

Elk rund, pas in een bedrijf binnengebracht en er gedurende meer dan acht dagen gehouden, wordt beschouwd als bestemd voor kweek, melkwinning of vetmesting.

Ontheffing kan door Onze Minister van Landbouw worden verleend, onder de voorwaarden die hij bepaalt, in geval van bijzondere bedrijfsuitbating van vee. <KB 04.03.1985>

Art. 39. Ieder houder van runderen die dieren tentoonstelt op een jaarmarkt, een markt, een prijskamp, een tentoonstelling, een rundveekeuring of op enige verzamelplaats voor huisdieren, moet voor zover deze ouder zijn dan zes maanden, de eenzelvigeidskaart van elk tentoongesteld dier bij zich hebben en ze vertonen op verzoek van de in artikel 17, laatste lid, bedoelde overheden, alsmede de (aangenomen dierenarts) die gelast is met het gezondheidsonderzoek op de verzamelplaats. <KB 04.03.1985>

Art. 40. Hij die een runddier van meer dan zes maand oud levert aan een openbaar of privaat slachthuis of aan een particuliere slachterij, moet bij de aankomst van het dier op het slachthuis, de individuele eenzelvigeidskaart afleveren aan de vleeskeurder of aan de daartoe aangestelde afgevaardigden van de dienst.

Art. 41. De personen, die het beroep uitoefenen van handelaar in tweehoevige dieren, zijn ertoe gehouden het nummer van de individuele eenzelveidheidskaart van elk rund, ouder dan zes maand, dat zij kopen of verkopen, in te schrijven in het boekje voorzien bij artikel 29bis van het besluit van de Regent van 12 mei 1950, betreffende de diergeneeskundige politie der jaarmarkten, markten en verzamelplaatsen van huisdieren.

Afdeling 4. - Vogeltuberculose.

Art. 42. Wanneer bij een rundveehouder vogeltuberculose vastgesteld wordt op pluimvee van het bedrijf, moet hij overgaan tot de onmiddellijke afslachting van al zijn niet opgesloten pluimvee en de hokken ontsmetten volgens de onderrichtingen hem door de (inspecteur-dierenarts) verstrekt. De herbevolking met pluimvee mag slechts geschieden zes maanden na de afslachting. <KB 04.03.1985>
Dezelfde verplichtingen worden opgelegd aan ieder houder van pluimvee, dat niet in een omheining is opgesloten, indien vogeltuberculose vastgesteld wordt op één van zijn dieren.
Voor die verrichtingen worden geen vergoedingen toegekend.

HOOFDSTUK VI - Slotbepalingen

Art. 43. <KB 04.03.1985> § 1. De aangenomen dierenarts die vlees keurt of een autopsie uitvoert, meldt onmiddellijk aan de inspecteur-dierenarts de tuberculeuze letsels die hij vaststelt, met behulp van de dienstkaart waarvan het model erkend is door de Minister van Landbouw.

Hij neemt, overeenkomstig de onderrichtingen van de Dienst Diergeneeskundige Inspectie, de tuberculeuze letsels en bezorgt ze aan het Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek of aan een daartoe door de Minister van Landbouw erkend laboratorium, voor onderzoek en bepaling van het type tuberkelbacil.

§ 2. Wanneer het een rund ouder dan zes maanden betreft, voegt hij bij de dienstkaart de juiste identificatiekaart van het dier, na controle van het signalement en na aanduiding van de organen, de klieren en de weefsels aangetast door tuberculose.

Voor de kalveren zonder eenzelveidheidskaart of voor de varkens, duidt hij nauwkeurig op de dienstkaart de juiste herkomst van de dieren aan.

Art. 44. Ook de eigenaars of houders van dieren, waarop dergelijke letsels worden aangetroffen, zijn ertoe gehouden de herkomst van de dieren aan te wijzen wanneer de (aangenomen dierenarts) of de (inspecteur-dierenarts) van het gebied hen erom verzoekt. <KB 04.03.1985>

Art. 45. <KB 19.01.1976> Voor iedere aangifte krachtens artikel 43 verricht, wordt aan de erkende dierenarts een forfaitaire toelage van 40 frank uitgekeerd, (vermeerderd met 120 F voor verzendingskosten naar het Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek of naar een in het artikel 43 bedoeld erkend laboratorium.) <KB 04.03.1985>
(Hetzelfde bedrag van 120 F voor de verzendingskosten naar het erkend laboratorium wordt aan de aangenomen dierenarts toegekend voor elke tussenkomst uitgevoerd in toepassing van het artikel 29, § 2, b en c.) <KB 04.03.1985>

Art. 46. Overtreding van het bepaalde in de artikelen (...), 2, (5bis), 7, 9, 10, 12, 17, 28, 29b, 30, 31, (31bis), 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43 en 44 van dit besluit wordt gestraft met de straffen voorzien bij de artikelen 4, 6 en 7 van de wet van 30 december 1882 op de diergeneeskundige politie der huisdieren en de schadelijke insecten. <KB 04.03.1985>

Dezelfde strafmaatregelen worden getroffen tegenover de vee- en vleeshandelaars, aan wie runderen, aangetast door tuberculose overgemaakt worden met het oog op de afmaking, indien deze weigeren of verzuimen ze af te slachten of te doen afslachten of indien zij verzuimen ze van het bedrijf rechtstreeks naar het slachthuis te voeren, overeenkomstig de bepalingen van het vrijgeleide, afgeleverd door de (inspecteur-dierenarts) of zijn plaatsvervanger. <KB 04.03.1985>

Art. 47. Opgeheven worden:

1° het koninklijk besluit van 1 juni 1951 houdende regeling van de bestrijding der rundertuberculose, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 10 februari 1955, 20 juni 1955, 1 februari 1956 en 16 oktober 1959;

2° het koninklijk besluit van 2 december 1959 houdende bijzondere maatregelen tot bestrijding van de rundertuberculose, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 17 november 1960, van 10 november 1961 en van 22 januari 1963.

Art. 48. Dit besluit treedt in werking op 1 juli 1962.

Art. 49. Onze Minister van Landbouw is belast met de uitvoering van dit besluit.

Wijzigingen:

Koninklijk besluit van 10.02.1999 (B.S. 12.06.1999)

Koninklijk besluit van 28.01.1994 (B.S. 22.03.1994)

Koninklijk besluit van 28.11.1991 (B.S. 19.12.1991)
Koninklijk besluit van 19.12.1990 (B.S. 23.01.1991)
Koninklijk besluit van 17.07.1989 (B.S. 08.08.1989, err. 19.09.1989)
Koninklijk besluit van 04.03.1985 (B.S. 22.06.1985)
Koninklijk besluit van 19.01.1976 (B.S. 17.02.1976)
Koninklijk besluit van 01.09.1971 (B.S. 23.10.1971)

Bijlage A

Tuberculosevrije rundveebeslagen

Een rundveebeslag wordt officieel als tuberculosevrij beschouwd, indien:

a) alle daartoe behorende runderen vrij zijn van klinische tuberculoseverschijnselen;
b) alle daartoe behorende runderen die ouder zijn dan zes weken, negatief hebben gereageerd op ten minste twee intradermale tuberculinaties, die overeenkomstig de bepalingen van bijlage B onder officieel toezicht zijn verricht; de eerste tuberculinaties moet zes maanden na de sanering van het veebeslag zijn verricht, de tweede zes maanden later en de volgende telkens met een tussenpoos van een jaar. Wanneer in geheel het land of in een provincie waar de officiële maatregelen tot tuberculosebestrijding voor alle rundveebeslagen gelden, het percentage van de met tuberculose besmette rundveebeslagen tijdens twee controleperiodes die met een tussenpoos van een jaar op elkaar volgen niet hoger ligt dan 1, kan deze tussenpoos op twee jaar worden gesteld. Wanneer het percentage van de besmette rundveebeslagen tijdens twee controleperiodes die met een tussenpoos van twee jaar op elkaar volgen niet hoger ligt dan 0,2 kan deze tussenpoos op drie jaar worden gesteld.

Wanneer het percentage van de besmette rundveebeslagen bij twee controleperiodes die met een tussenpoos van drie jaar op elkaar volgen niet hoger ligt dan 0,1 kan de tussenpoos tussen de daaropvolgende tuberculinaties op vier jaar worden gesteld en/of kan de leeftijd waarop de dieren aan deze controles moeten worden onderworpen, worden verhoogd tot vierentwintig maanden;

c) geen enkel rund daaraan is toegevoegd zonder een verklaring afgeleverd onder het toezicht van de inspecteur-dierenarts waaruit blijkt dat het afkomstig is uit een rundveebeslag dat officieel tuberculosevrij is en, indien het ouder is dan zes weken, op de intradermale tuberculinaties een negatieve reactie heeft vertoond die is beoordeeld volgens de in punt 31, ba, van bijlage B omschreven criteria;

(i) De intradermale tuberculinaties is echter niet vereist indien het percentage besmette rundveebeslagen minder bedraagt dan 0,2 en wanneer uit de verklaring afgeleverd onder het toezicht van de inspecteur-dierenarts blijkt dat het dier:

1. behoorlijk is geïdentificeerd;
2. afkomstig is uit een officieel als tuberculosevrij erkend veebeslag van het land;
3. bij het vervoer niet in aanraking is gekomen met runderen die niet afkomstig zijn uit officieel tuberculosevrije rundveebeslagen.

(ii) De sub 1 bedoelde verklaring behoeft niet te worden geëist indien sedert ten minste vier jaar:

-ten minste 99,80 pct. van de rundveebeslagen officieel als tuberculosevrij zijn erkend, en
-de rundveebeslagen, die niet officieel als tuberculosevrij zijn erkend, onder officieel toezicht staan en de afvoer van runderen van deze rundveebeslagen verboden is, behalve wanneer zij onder officieel toezicht naar een slachthuis worden gebracht;
-indien in een officieel tuberculosevrij rundveebeslag een dier geacht wordt positief gereageerd te hebben op een controletuberculinaties of indien bij een dier dat afkomstig is uit een officieel tuberculosevrij beslag klinische tuberculoseverschijnselen zijn vastgesteld bij de keuring na het slachten, wordt de erkenning als officieel tuberculosevrij beslag ingetrokken totdat alle overige dieren die ouder zijn dan zes weken negatief hebben gereageerd op ten minste twee officiële intradermale tuberculinaties die overeenkomstig bijlage B zijn verricht; de eerste tuberculinaties moet ten minste twee maanden na het verwijderen van het betrokken dier uit het beslag plaatsvinden, de tweede ten minste tweeënveertig dagen na de eerste.

Bijlage B

Normen voor de fabricage en het gebruik van aviaire en bovine tuberculinen

1. De officieel gecontroleerde tuberculinaties moeten worden verricht met PPD- 01 HCSM- tuberculinen.
2. De fabricagenormen die worden gehanteerd voor de controle van bovine PPD- en HCSM- tuberculinen, moeten worden opgesteld in communautaire eenheden voor tuberculine (CTU); zulks dient te gebeuren door biologische toetsing aan de geschikte communautaire standaardtuberculine.

3. Voor de controle van aviaire tuberculinen, moeten de fabricagenormen in internationale eenheden worden opgesteld; zulks dient te gebeuren door biologische toetsing aan de EEG-standaard voor aviaire PPD-tuberculine.
4. De EEG-standaard voor bovine PPD-tuberculine is die, geleverd door het Centraal Diergeneeskundig Instituut, afdeling Rotterdam, Nederland.
5. De EEG-standaard voor bovine HCSM-tuberculine is die, geleverd door het "Institut Pasteur", Parijs, Frankrijk.
6. De EEG-standaard voor aviaire tuberculine is die, geleverd door het "Central Veterinary Laboratory", Weybridge, Surrey, Engeland.
7. Bovine tuberculinen moeten worden gekweekt met een van de onderstaande stammen van *Mycobacterium bovis*:
 - a) AN5;
 - b) Vallee.
8. Aviaire tuberculinen moeten worden gekweekt met een van de onderstaande stammen van *Mycobacterium avium*:
 - a) D 4 ER;
 - b) TB 56.
9. de pH van de tuberculinen moet liggen tussen 6,5 en 7,5.
10. Voor antibacteriële bewaarmiddelen of voor andere stoffen, die eventueel aan een tuberculinesoort zijn toegevoegd, moet worden aangetoond, ten genoegen van de overheidsinstelling die verantwoordelijk is voor het officiële onderzoek van tuberculine, dat zij noch de veiligheid, noch de werkzaamheid van het product aantasten. De hoogst toegelaten concentraties voor fenol en glycerol zijn:
 - a) fenol: 0,5 gewichtspersent;
 - b) glycerol: 10 volumepercent.
11. Mits de tuberculinen beschut tegen licht worden bewaard bij een temperatuur tussen 2 °C en 8 °C, mogen ze worden gebruikt tot de afloop van de volgende termijnen, te rekenen vanaf de laatste bevredigende uitwerkingstest:
 - a) vloeibare PPD-tuberculinen: twee jaar;
 - gelyoliliseerde PPD-tuberculinen: acht jaar;
 - b) HCSM-tuberculinen, verdund: twee jaar.
12. De onderstaande overheidsinstellingen, belast met de officiële controle van de tuberculinen in de verschillende landen, zijn:
 - a) Duitsland: Paul Ehrlich-Institut, Frankfurt am Main;
 - b) België: Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, J. Wytsmanstraat 14, 1050 Brussel;
 - c) Frankrijk: Laboratoire national des médicaments vétérinaires, Fougères;
 - d) Groothertogdom Luxemburg: Instituut van het land van herkomst;
 - e) Italië: Istituto superiore di sanita, Rome;
 - f) Nederland: Centraal Diergeneeskundig Instituut, afdeling Rotterdam;
 - g) Denemarken: Statens Veterinære Serumlaboratorium, Kopenhagen V;
 - h) Ierland: Instituut van het land van herkomst;
 - i) Verenigd Koninkrijk: The Central Veterinary Laboratory, Weybridge, Surrey;
 - j) Griekenland: Κτηνιατρικόν Ιδρυματικόν Λοιμωδών και Ιλαζαδικών Νοσημάτων Αθήναι 301;
13. De officiële test dient te worden uitgevoerd op elk preparaat gebruiksklare gebottelde tuberculinen.
14. De tuberculinen moeten zowel biologisch als chemisch worden onderzocht.
15. De tuberculinen moeten steriel zijn. Steriliteitstests dienen te worden uitgevoerd in overeenstemming met de bepalingen van de Europese Farmacopee.
16. Een onderzoek naar de afwezigheid van toxische of irriterende eigenschappen dient te worden uitgevoerd in overeenstemming met de bepalingen van de Europese Farmacopee.
17. De tuberculinen moeten chemisch worden geanalyseerd om de concentratie van glycerol en/of fenol te bepalen, evenals de concentratie van elk ander bewaarmiddel, dat eventueel is toegevoegd.
18. Een test waaruit moet blijken dat de tuberculine niet gevoelig maakt, moet overeenkomstig de bepalingen van de Europese Farmacopee worden uitgevoerd.

19. De uitwerking van de tuberculinen dient via biologische methoden te worden beoordeeld. Deze methoden moeten worden gebruikt voor HCSM- en PPD-tuberculinen; ze steunen op vergelijking van de te toetsen tuberculinen met standaard-tuberculinen.

20. Het proteïnegehalte van PPD-tuberculine wordt geschat volgens de methode van Kjeldahl. Het stikstofgehalte wordt omgezet in het gehalte aan tuberculoproteïne door vermenigvuldiging met een factor 6,25,

21. De EEG-standaard voor bovine HCSM-tuberculine heeft een uitwerking van 65.000 voorlopige communautaire eenheden (CTU) per ml, en wordt gerecepteerd in ampullen van 5 ml.

22. De EEG-standaard voor bovine PPD-tuberculine heeft een uitwerking van 50.000 communautaire eenheden voor tuberculine (CTU) per mg PPD en wordt gerecepteerd, in gelyofiliseerde toestand, in ampullen met 1,8 mg PPD, dat wil zeggen dat 0,00002 mg PPD een uitwerking heeft van een communautaire eenheid voor tuberculine.

23. De EEG-standaard voor PPD van aviaire tuberculine heeft een uitwerking van 50.000 internationale eenheden (i.e.) per mg droog materiaal van het gezuiverde proteïner derivaat, en wordt gerecepteerd, in gelyofiliseerde toestand, in ampullen met 10 mg PPD en 26,3 mg zouten, dat wil zeggen dat 0,0000726 mg van de standaard een uitwerking heeft van een internationale eenheid.

24. Tuberculinen die door de fabrikanten worden onderworpen aan de controle door de in punt 12 genoemde overheidsinstellingen, moeten eerst op hun uitwerking worden getest door biologische toetsing aan de geschikte standaarden vermeld in de punten 2 en 3.

25. a) Controle van de uitwerking op Guineese biggetjes.

Men moet hiervoor gebruik maken van witte Guineese biggetjes, met een gewicht tussen 400 en 600 g. De dieren moeten in goede gezondheid verkeren op het ogenblik dat de tuberculine wordt ingespoten. Voor elke toetsing mogen nooit minder dan acht Guineese biggetjes worden gebruikt. De toetsing mag nooit vroeger dan een maand na het gevoelig maken worden uitgevoerd.

aa) Voor het toetsen van bovine tuberculinen worden Guineese biggetjes op een van de volgende wijzen gevoelig gemaakt;

1. door inspuiting van door verhitting gedode *Mycobacterium bovis* van de stam AN 5 in een olietoevoegsel;

2. door inspuiting van levende *Micobacterium bovis* van de stam AN 5 in een fysiologische zoutemulsie;

3. door inspuiting van BCG-entstof.

bb) Voor het toetsen van aviaire tuberculinen worden de Guineese biggetjes gevoelig gemaakt door inspuiting van 2 mg doorverhitting gedode tuberkelbacillen van het aviaire type, in suspensie in circa 0,5 ml steriele vloeibare paraffine, of door inspuiting van levende tuberkelbacillen van het aviaire type in fysiologische zoutemulsie.

Hiervoor moet een stam van het aviaire 0 4-type worden gebruikt.

cc) Elke te controleren tuberculine dient te worden getoetst aan de geschikte standaardtuberculine door een intradermale inspuiting waarvoor groepen in passende mate gevoelig gemaakte Guineese biggetjes worden gebruikt.

Bij elk Guinees biggetje wordt het haar van de beide flanken weggeschoren. De toetsing moet als volgt worden uitgevoerd: de reacties, uitgelokt door een reeks intracutane inspuitingen met doses van ten hoogste 0,2 ml verdunning van de standaardtuberculine in een isotone gebufferde zoutoplossing die 0,0005 pct. Tween 80 bevat, worden vergeleken met de reacties, uitgelokt door een overeenkomstige reeks inspuitingen met de te onderzoeken tuberculine. De verdunningen worden bereid volgens een meetkundige reeks, en bij de Guineese biggetjes ingespoten op een aselekt gekozen rechthoek (vier punten op elke zijde van een achtpuntstoets). De diameter van de reacties op elke injectieplaats moet na vierentwintig tot achtentwintig uur worden gemeten en genoteerd.

Voor ieder monster te onderzoeken tuberculine moet langs statistische weg een schatting worden gemaakt van de relatieve uitwerking aan de hand van de geschikte norm, en van de bijhorende betrouwbaarheidsgrenzen.

Hierbij worden de diameter van de reactiezwelling en de logaritmen van de doses als metameters gebruikt. De te onderzoeken tuberculine heeft een aanvaardbare uitwerking als haar geschatte uitwerking bij runderen 2.000 CTU (± 25 pct.) per dosis garandeert. De uitwerking van de tuberculine wordt al naar dienstig is, uitgedrukt in communautaire eenheden voor tuberculine of in internationale eenheden per ml.

b) Controle van de uitwerking op runderen.

De periodieke controle van de uitwerking van bovine tuberculinen kan worden uitgevoerd op natuurlijk of kunstmatig met tuberculose besmet rundvee. De te onderzoeken tuberculine wordt bij groepen tuberculeus vee getoetst aan de geschikte standaard door middel van intradermale vier- of zespuntstoetsen, en de uitwerking van de tuberculine wordt geschat langs statistische weg, zoals in de test bij Guineese biggetjes.

26. De vermeldingen op de vaten die tuberculine bevatten en op de verpakkingen moeten voldoen aan de volgende eisen.

Het etiket op de vaten en het etiket op de verpakking dienen te vermelden:

-de naam van de bereiding;

-het totale volume in het vat, bij vloeibare bereidingen;

-het aantal communautaire of internationale eenheden per ml of per mg;

- de naam van de fabrikant;
 - het nummer van de partij;
 - de aard en de hoeveelheid vloeistof voor wedersamenstelling voor de gelyofiliseerde bereidingen.
- Het etiket op het vat of het etiket op de verpakking dient te vermelden:
- de vervaldatum;
 - de bewaringsvoorwaarden;
 - de naam van alle toegevoegde stoffen en, indien mogelijk, de verhouding waarin deze zijn toegevoegd;
 - het type bacil waaruit de tuberculine is bereid.

27. Laboratoria van de EEG aangewezen volgens de richtlijnen (EEG) worden belast met het aanvullend onderzoek van de tuberculinen die normaal in heel het land worden gebruikt, om te waarborgen dat elk van deze tuberculinesoorten voldoende resultaten geeft met betrekking tot de overeenkomstige communautaire standaardtuberculine. Het onderzoek dient te worden uitgevoerd op tuberculeuze runderen, op in passende mate gevoelig gemaakte Guinese biggetjes en met de geschikte chemische proeven.

28. Ais officiële intradermale tuberculinetests worden erkend:

- a) de enkelvoudige intradermale test: hierbij is een enkele injectie met bovine tuberculine vereist;
- b) de intradermale vergelijkende test: hierbij is een enkele injectie met aviaire en een enkele injectie met bovine tuberculine vereist die gelijktijdig moeten worden toegediend.

29. De toegediende tuberculinedosis mag niet lager zijn dan:

- 1. 2.000 CTU bovine tuberculine;
- 2. 2.000 i.e. aviaire tuberculine.

Het volume van elke ingespoten dosis mag 0,2 mg niet overschrijden.

30. De tuberculinaties moeten worden uitgevoerd door inspuiting van een of meer tuberculinesoorten in de nek. De injectieplaatsen dienen te liggen op de grens tussen het voorste en het middelste derde van de nek. Wanneer bij hetzelfde dier zowel aviaire als bovine tuberculine wordt ingespoten, moet de injectieplaats voor de aviaire tuberculine zich op circa 10 cm van de kruin van de nek bevinden, en de injectieplaats voor de bovine tuberculine ongeveer 12,5 cm lager op een lijn die grofweg evenwijdig loopt met de schouderlijn; er mag ook ingespoten worden op verschillende punten van de nek. Bij jonge dieren, waarbij geen plaats is om de injectiepunten op een zijde van de nek voldoende van elkaar te scheiden, dient men een injectie toe op elke zijde van de nek en op dezelfde plaats, in het midden van het middelste derde van de nek.

31. Bij het uitvoeren van de tuberculinatie en het interpreteren van de reacties wordt als volgt te werk gegaan:

a) Werkwijze:

De injectieplaatsen worden geschoren en gereinigd. Binnen elke geschoren zone wordt tussen duim en wijsvinger een huidplooi genomen, waarvan de dikte wordt gemeten meteen krompasser; het resultaat wordt genoteerd. Een korte steriele naald, met de schuine kant naar buiten, waaraan een geïmpregneerde spuit, gevuld met tuberculine, is bevestigd, wordt schuin in de diepste huidlagen ingebracht. Dan wordt de tuberculine ingespoten. Bij correcte inspuiting valt aan elke kant van de injectieplaats een kleine zwelling, ter grootte van een erwt, te palperen. De dikte van de huidplooi, op elke injectieplaats, dient na tweeënzeventig uur opnieuw gemeten en genoteerd te worden.

b) Interpretatie van de reacties:

De interpretatie van de reacties dient te steunen op klinische observatie, en op de genoteerde verdikkingen van de huidplooi op de injectieplaats tweeënzeventig uur na de inspuiting van de tuberculine(n).

ba) Negatieve reactie: wanneer slechts een beperkte zwelling wordt waargenomen, met een toename van maximaal 2 mm van de dikte van de huidplooi, zonder klinische verschijnselen zoals diffuus of extensief oedeem, exsudatie, necrose, pijn of ontsteking van de lymfevaten in de streek, of van de lymfeknopen.

bb) Twijfelachtige reacties: wanneer geen klinische verschijnselen zoals vermeld in ba worden waargenomen, en wanneer de toename van de dikte van de huidplooi groter is dan 2 mm en kleiner dan 4 mm.

bc) Positieve reactie: wanneer klinische verschijnselen zoals vermeld in ba worden waargenomen, of wanneer er een toename van de dikte van de huidplooi van 4 mm of meer wordt vastgesteld op de plaats van de injectie.

32. De interpretatie van officiële intradermale tuberculinaties dient als volgt te gebeuren:

a) De enkelvoudige intradermale test:

Positief: een positieve reactie, zoals beschreven in punt 31, bc.

Twijfelachtig: een twijfelachtige reactie, zoals beschreven in punt 31, bb.

Negatief: een negatieve reactie zoals beschreven in punt 31, ba.

Dieren waarbij de reactie op de enkelvoudige intradermale test twijfelachtig is, dienen opnieuw aan een test te worden onderworpen na een tussenpoos van ten minste tweeënveertig dagen.

Dieren die niet negatief reageren op de tweede test moeten worden beschouwd als positief reagerend op de test.

Dieren die positief reageren op de enkelvoudige intradermale test, mogen worden onderworpen aan een intradermale vergelijkende test.

b) De intradermale vergelijkende test om te bepalen of beslagen officieel tuberculosevrij zijn of zijn gebleven:

Positief: een bovine reactie, die meer dan 4 mm groter is dan de aviaire reactie of het optreden van klinische verschijnselen.

Twijfelachtig: een positieve of twijfelachtige bovine reactie, die 1 tot 4 mm groter is dan de aviaire reactie en het ontbreken van klinische verschijnselen.

Negatief: een negatieve bovine reactie of een positieve of twijfelachtige bovine reactie, die echter slechts gelijk is aan of kleiner dan een positieve of twijfelachtige aviaire reactie en in beide gevallen, het ontbreken van klinische verschijnselen.

Dieren die twijfelachtig reageren op de intradermale vergelijkende test dienen opnieuw aan een test te worden onderworpen na een tussenpoos van ten minste tweeënveertig dagen. Dieren die niet negatief reageren op deze tweede test worden beschouwd als positief reagerend op de test.

c) De erkenning als officieel tuberculosevrij beslag kan worden opgeschort tot uitsluitel is verkregen over de toestand van de volgende dieren:

1. dieren die beschouwd worden als twijfelachtig reagerend op de enkelvoudige intradermale tuberculinetest;
2. dieren die worden beschouwd als positief reagerend op de enkelvoudige intradermale tuberculinetest, maar die wachten op een nieuw onderzoek met intradermale vergelijkende test;
3. dieren die beschouwd worden als twijfelachtig reagerend op de intradermale vergelijkende test.

33. Voor het intracommunautaire handelsverkeer bestemde dieren moeten binnen dertig dagen voor hun verzending aan een enkelvoudige intradermale test worden onderworpen. Dieren die een toename van de dikte van de huidplooi van meer dan 2 mm of klinische verschijnselen vertonen, mogen niet tot het intracommunautaire handelsverkeer worden toegelaten.

Dieren uit de beslagen bedoeld in punt 32, sub c, worden van het intracommunautaire handelsverkeer uitgesloten totdat een duidelijk beeld is verkregen van de gezondheidstoestand van de daarin bedoelde dieren.